

seorganisationer samt forskning og uddannelse. De af Folketingets partier, som er repræsenteret i Finansudvalget har desuden mulighed for at deltage med observatører. Der afholdes møder i det rådgivende udvalg 4 gange årligt.

Udvalgets opgave er ifølge dets kommissorium, at rådgive Miljø- og Energiministeren og Udviklingsministeren på det strategiske plan med hensyn til MIKA-miljøbistanden til udviklingslandene. Dette omfatter bl.a. rådgivning i forhold til regional-, sektor- og landestrategier; planlægning og gennemførelse af programmer indenfor strategiernes rammer; evalueringer og anden overvågning af indsatsen; samt informationsspørgsmål.

Udvalget har i 1996 behandlet de to regionale strategier for henholdsvis det sydlige Afrika og Sydøstasien; lande-programmer for enkelte samarbejdslande; samt i form af temadrøftelser indikatorer for vurdering af miljøbistanden og inddragelsen af den danske ressourcebase.

Fra det rådgivende udvalg kan der nedsættes ad-hoc-grupper til at følge specifikke arbejdsopgaver omkring miljøbistanden til udviklingslande. I 1996 har der været nedsat en ad-hoc-gruppe, som har fulgt arbejdet med udformningen af en strategi for arbejdet i Sydøstasien.

Det rådgivende udvalg har fungeret som et vigtigt forum for dialog med de dele af det danske samfund, som har særlig interesse i og viden om miljøbistanden.

4.5 Udnyttelsen af den danske ressourcebase

Den danske ressourcebase ansues her som de dele af det danske samfund, som kan medvirke i miljøbistanden til udviklingslandene. Ressourcebasen omfatter rådgivere fra konsulentfirmaer og lignende, ekspertise fra den offentlige sektor og her især natur-, miljø-, energi- og bistands-administrationen, personer fra uddannelses- og forskningsområdet, forskellige interesseorganisationer indenfor det relevante område (NGO'er), fagbevægelsen og den danske industri.

Ud af den samlede u-lands- og bistandsekspertise i den danske ressourcebase, er kredsen af mulige samarbejdspartnere i miljøbistanden ikke entydigt defineret. F.eks. er egentlig miljøekspertise kun en del af kvalifikationskravene i forhold til de behov, der melder sig ved miljøbistand til udviklingslande. Oprustning i ressourcebasen med øje herfor og træk på ekspertise fra utraditionelt hold vil derfor være naturligt i det videre arbejde med MIKA-miljøbistanden.

Både Danced og Danida lægger vægt på at den brede involvering af den danske ressourcebase også sker gennem innovative samarbejds-konstellationer på tværs af sektorerne, så de enkelte sektorer særkender udnyttes bedst muligt. Samtidig tilstræbes det at involveringen af de danske aktører sker på samarbejdslandenes betingelser, således at der kan skabes lige-værdige samarbejder og netværk, der i størst muligt omfang kan videreføres efter ophøret af den egentlige bistand.

For Danidas vedkommende strækker samarbejdet med ressourcebasen sig tilbage til begyndelsen af 1960'erne. Samarbejdet er blevet udviklet som en integreret del af policy og procedurer i udviklingsbistanden, som gennem årene er godkendt af Folketinget.

Ved Danidas iværksættelse fra 1996 af regional miljøbistand under MIKA-rammen blev det besluttet, at implementeringen af denne bistandsform skulle følge de samme regler som for udviklingsbistand.

Implementeringen af MIKA-miljøbistanden påhviler Danidas landekontorer. Dette sker i samarbejde med andre enheder, som har den daglige kontakt med ressourcebasen:

Kontakter til ressourcebasen på overordnet policy-niveau sker gennem Danidas Miljøsekretariat. På det faglige plan foregår der et formelt og uformelt samarbejde mellem Tjenesten for Sektorfaglige Anliggender og især rådgivende virksomheder og NGO'er; bl.a. med henblik på MIKA-bistanden blev der i foråret 1996 oprettet en særlig enhed i TSA med ansvar for miljøområdet. Kontrakter med erhvervene varetages af et kontor, som samtidig dækker forholdet til bl.a. Kontaktudvalget om industriudvikling i u-landene og Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene (IFU), tillige med varetagelsen af Danidas Privatsektor-program (PS). Den formelle side af NGO- og personnellbistanden forstås af et kontor, der dækker langtidrådgivere, stipendiater, frivilligprogrammer samt projekter i Danmark såvel som forholdet til NGO-verdenen, herunder rammeaftalerne med de store NGO'er. Endelig varetager kontoret for forskningssamarbejde forholdet til national og international u-landsforskning, herunder vedrørende Rådet for Ulandsforskning, Center for Udviklingsforskning, de internationale forskningsinstitutioner samt ENRECA-programmet (bilateral forskningsbistand).

MIKA-bistandens indplacering i denne sammenhæng har sin styrke ved at være både kom-